

Твердѣ ма порази таа идея, че 10,000 Болгаре повече торговцы и художници въ полв-европейскій градъ (*т. е. Бѣвресцъ), да нематъ не само народно Оучилище за свои дѣца, но и своя церква, въ коа бы са правило Богослужение на славянскій (старо-болгарскій) пазукъ*). А-

*) Г. Венелинъ *) са чѣди: защо само

*) Богъ да го прости! да мѣ е' царство небесно! Защото са види, че негова дѣша е' горлаа повече отъ болгарска дѣша за просвѣщение Болгаріи! Всякій благоразуменъ и благодаренъ Болгаринъ, чини ми са, че е' долженъ, ако не може да мѣ принесе дрѣга церковна жертва, или Богослужение и проч., то найнапаконъ да каже таа рѣчь, кога го помене; а за дрѣги такива живы благодѣтели болгарскаго народа, да са моли Богъ за нѣхное благополучно здравіе и долгій животъ; и комѣ са пада повече, да мѣ са вдигне и Паматникъ на средъ Болгаріа! И да са не отчайваме, че ны не любатъ однородни наши славянски Народе; защото има една пословица: „Никога кровь вода не става.“ Жално че не жива той